

Ayın Filmleri

Dr. Emin Yeğinboy / Karşıyaka Rotary Kulübü GDB

Amerikan rüyasının karanlık yüzü / I Care A Lot

Yönetmen : J Blakeson.

Oyuncular : Rosamund Pike, Peter Dinklage, Dianne Wiest.

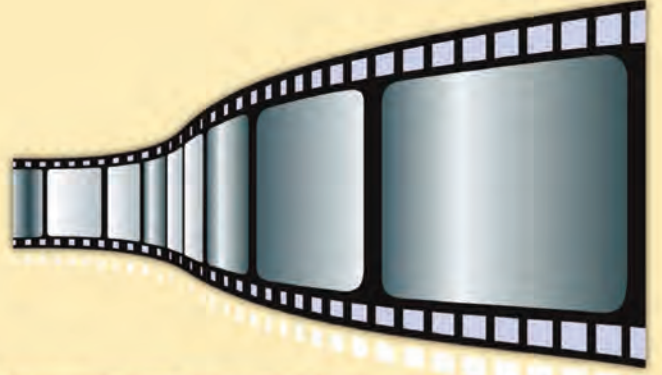
2017'de Hollywood sınırları içinde patlak veren cinsel taciz olayları sonrası bir özür dileme olarak kadın karakterler daha bir ön planda işlenmeye başladı. Bu enflasyonist artış kaçınılmaz olarak iyileri, kötülere, abartılı karakterleri beraberinde getirdi. 50'li yılların 'film noir' olarak adlandırılan polisiyeleri entrikacı, kötücül "femme fatale" karakterini yaratmış, sinema yıllar boyu bu karakterin ekmeğini yemişti. Artık onun yerine, eril dünyadan özendiği gücü uygulayan, aksiyon kadınları geçti. Kadın evreninde aksiyon ve cesaret denilince Alien serisinden Ellen Ripley'in yanına (Sigourney Weaver) uzun yıllar kimseyi oturtamamıştık. Sonra 2000'li yıllarda Tarantino harikası Kill Bill'in intikamı Gelin'i (Uma Thurman) arzı endam etti. Sırasıyla Mad Max'in tek kollu Imperator Furiosa'sı (Charlize Theron), Wonder Woman olarak mitolojik kökenli, süper güçlü Diana (Gal Gadot), çizgi roman dünyasından uçarak gelen Captain Marvel (Brie Larson), Joker efsanesinin dışı izdüşümü Harley Quinn (Margot Robbie) çıkageldiler. Eril gücün kıran, yıkan dünyasından esinlenilmiş bu kadın kahramanlar sinemadan geçmişin Erin Brockovich (Julia Roberts) veya Clarice Starling (Jodie Foster) gibi akıl ve cesaretle sorunların üzerine giden kadınlarından değildiler. Önüne geleni güçle hatta süper güçle slip süpüren cesur kadınlar oldular. Sevildiler, seyirciyle bütünleştiler. Yapımcılarına da iyi hasılat getirdiler.

Karanlık planlarıyla başta erkek dünyasını tehdit eden, anti kahraman kadınlar arasında Rosemund Pike son yıllarda akıldaki kalıcı karakterlere hayat verdi. 'Kayıp Kız-Gone Girl(2014)'da Amy, 'Rövanş-Return To Sender' da Miranda yeterince tehlikeliydiler. Bir "femme fatale" karakterden daha öte, kötücül, güzünü budaktan sakınmayan tiplemelere. Bu kez Marla Grayson olarak çok ama çok tehlikeli bir karaktere hayat vermiş. Yalnız yaşayan, varlıklı yaşlı insanların yasal vasiliğini alan bir sistemin başındaki Marla'nın, para için yapmayacağı yoktur. Sistemin boşluğundan yararlanarak mahkemeden çıkarttığı yasal vasi yetkisiyle, onca yaşlı insanı önce bir bakım evine yerleştirir sonra da mallarının, mülklerinin üstüne çöker. Nakde çevirir. Bu işlerde sağ kolu ve sevgilisi Fran (Eisa Gonzalez), aile hekimi Amos (Alicia Witt), yargıç (Isiah Whitlock Jr.) ve bakım yurdu müdürü Sam Rice (Damien Young) saç ayaklarıdır. Kendisine önerilen yeni müşteri Jennifer Patterson (Dianne Wiest) varlıklı, yıllar boyu şirketlerde yönetici olarak çalışmış, yaşlı fakat akli başında bir kadındır. Mahkeme sistemin gevşekliğinden Marla'nın yasal vasisi olmasına karar verir. Jennifer gerçekte kimdir ve arkasında kimler vardır ?

Marla'dan başladık ve devam edelim. Seyirciyi gerim gerim geren bir karakter. Korumasız yaşlılara yaptığı kötülükler karşısında insan elinde olmadan karşı tarafa geçiyor ve "başına bir şey gelse de, kurtulsak" noktasına geliyor. Film aynı zamanda bir tartışmayı da beraberinde getiriyor. Gerçekten Amerika'da mahkeme yaşlılara vasi atama konusunda bu kadar tarafı davranıyorsa, nasıl bir hukuk anlayışdır ? Mahkemenin, dava konusu kişileri görmeden, dinlemeden sadece doktor raporuna dayanarak hayatları hakkında karar vermesi tam bir trajedi. Sistemin boşluklarından faydalanan ise her zaman olduğu gibi kapitalizm oluyor. İşin özü, Yönetmen Blakeson, konuyu Amerikan Rüyası acımasızlık ve hırs olmasa gerçekleşemez noktasına getiriyor. Neyse ki kapitalizmin gözü dönmüş durumuna karşı ilahi adaleti devreye sokuyor.

Öykü bir yerden sonra frenleri patlamış bayır aşağı yol alan bir kamyona dönüşüyor. Mantıksız aksiyon filmin inandırıcılığını bir hayli zedeliyor. Mafya tiplemesinde Peter Dinklage filme ayrı bir renk katıyor. Oynadığı her karakterde farklılık sergileyen bir oyuncu olduğunu biliyoruz. Rosamund Pike ise adeta kapitalizmin insana dönüşmüş sureti. Sınırsız para hırsıyla yaşayan, acımasız bir karakter. Bu tiplmeler kendisiyle özdeşleşti. Abartılı bir "femme fatale" rolü için listede düşünülecek ilk oyuncu.

Aksiyonuyla, kara komedi yönüyle, iyi oyuncularıyla sıkılmadan izlenecek bir Netflix filmi.

Acılı bir aile öyküsü / A Sun

Yönetmen : Mong-hong Chung.

Oyuncular : Chien-ho Wu, Greg Hsu, Chen Yi Wen.

Baba/oğul ilişkileri sinemanın sıklıkla işlediği bir konudur. Nasıl olmasın ki? İçeriği o kadar yoğun ki; duyguyu, bağlılığı, isyanı, affetmeyi, anlayışı, destek olmayı, birey olmayı, ataeril hükümlerle barındırır ki.. Bu ilişki çerçevesinde sayısı belli olmayan film vardır. Bir o kadarı daha yapılabilir. Tayvan filmi 'The Sun' çok yönlü bu ilişkinin en güzel örneklerinden birisini anlatıyor. Hüzünlü, bir o kadar da dramatik hikaye, çarpıcı bir aksiyonla başlıyor. Yağmur altında motosikletle yol alan iki genç, hızla bir restorana girerler ve gençlerden biri ani bir pala darbesiyle oradaki diğer bir genç adamın elini bilekten keser. Kesik el havalanır ve absürd bir şekilde sıcak bir yemek tenceresi içine düşer. Baba A-Wen'in (Chen Yi Wen) ve ailesinin trajik hikayesi böyle başlar. Suça ortaklık eden ailenin küçük oğlu A-ho(Chien -Ho Wu) mahkeme sonu ıslah evine gönderilir. Kısa süre sonra da çalışkan öğrenci, ailenin göz bebeği büyük oğul A-hao(Greg Hsu) sebebini anlayamayacak bir şekilde intihar eder. Yıkılan baba ve annenin karşısına yaşamın yazılı kuralları olmadığı gerçeği tüm acımasızlığıyla dikilir. Baba gün geçtikçe aileden ve yaşamdan kopar, içine kapanır. Küçük oğlunu işlediği suçtan dolayı asla affetmez. Onun cezasını tamamlayıp dışarıya çıkması bile küslüğünden vazgeçiremez. Oysa baba A-wen geçmişte iyimser bir insandır, "ani yaşa, yolunu seç" özdeyişiyle yaşamın insanın ellerinde olabileceğine inanmıştır.

Film adını, 'A Sun', hayatta herkese eşit dağılımı olan tek şeyin güneş ışığı olduğu gerçeğinden alıyor. İnsan yaşamının ne kadarını ellerine alabilir? sorusuna yanıt arayan ve finaliye veren film, büyüleyici karelerle, kontrast renk kullanımlarıyla ve olağanüstü oyunculuklarla bezenmiş. Hüzünlü, acı dolu olayları öylesine şiirsel bir anlatımla birbirine ekliyor ki anlatması zor. Sonuçta unutulmaz bir finalle, umutsuzluğu güneş ışığıyla aydınlatan bir sinema deneyimine dönüştürüyor. Yeşil bir çayırık alandaki final, güneşin parlaklığını yansıttığı bedenlerinde, gerçeği yaşayan ebeveynlerin oyunculuğu ve acısı unutulacak gibi değil.

Tayvan'ın deneyimli yönetmeni Mong-hong Chung imzalı filmin bu yılın Yabancı Dilde Film Oscarları'nda ülkesinin aday adayı olarak seçildiğini belirtelim. Babalık zor işti, hayat babanın karşısına gelecek hesaplarını alt üst edecek her türlü olayı çıkarır. 'A Sun' bunun rafine bir örneğini sunuyor.

